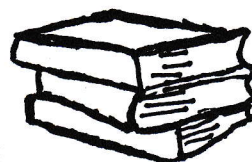

Jakou roli hraje v mém životě kniha?

Luděk Klein: Když jsem byl menší a naučil se číst, moc mne čtení nebavilo a čtení jsem bral jen jako ztrátu času. Měl jsem rád, když mi někdo vyprávěl příběhy, ale sám číst, to prostě nebylo ono. Raději jsem věci prožíval, než abych si četl, jak to prožili jiní. Vždycky jsem navíc musel číst nějakou knihu, kterou mi vybrali jiní a často mne nebavila, proto jsme měli ke knihám takovou nechuť. V páté třídě se to zlomilo. Zabloudil jsem do jiné části knihovny a našel jsme Správnou pětku. Když jsem si přečetl hodnocení, zjistil jsem, že by mne to mohlo bavit. Naučil jsem se i hledat knihy, co by mne bavily a čtení jsem si oblíbil. Háček nastal, když jsme dostali první povinné literární okruhy. To pak musím číst knihu, která je jiného žánru a nebaví mne. Na druhé straně si ale říkám, že není špatné zkusit číst i něco jiného, než obvykle čtu. Ale zase nutit mne do něčeho, co nechci, se mi taky nelíbí. Každý by měl číst, co chce. Nejraději mám prázdniny. Tam mám dost času přečíst si všechny dobrodružné knihy, které jsem nestihl přečíst během školního roku.

Kristýna Štalmachová: Čtu denně dohromady dvě až tři hodiny. Knihy jsou pro mne jako napsaný film, do kterého se vžiju a představuji si, jak postavy vypadají, co prostředí... Často se stává, že „film“ je natolik živý, že úplně zapomenou kolik je hodin.

Já a housle – Tereza Anna Králová

Housle jsou smyčcový nástroj. Mají čtyři struny – A,E,D,G. Houslí je několik druhů. Jsou housle osminkové – ty jsou nejmenší, čtvrtové, půlové a celé – ty jsou největší. Mohou být i housle elektrické. Já mám ale nejraději klasické dřevěné housle. Na housle hraji již osm let. Když jsem je držela poprvé, byla jsem z nich nadšená. Nemohla jsem se dočkat, až se na nich naučím něco hrát. Z počátku jsem (ke svému velkému zklamání) jen brnkala a hrála bez smyčce. Brzy jsem ale dostala do ruky i jej. Ve třetí třídě jsem se poprvé zúčastnila soutěže v sólové hře na housle, kde jsem skončila na

soutěži jsem začala hodně objíždět i další soutěže po České republice a získala dost zkušeností. V 5. i 6. třídě jsem se v celostátních soutěžích vždycky (jedno, zda jsem hrála sólo, nebo společně s flétnou a klavírem) umístila pokaždé druhá v republice. O místa v pořadí ale tak nejde. Housle mi daly hodně zkušeností, možnost poznat spoustu míst a bezvadných lidí. Chodím díky nim také do cimbálové muziky, kde nejen hraju, ale i zpívám. Folklor mám velmi ráda a lidé pohybující se kolem něho jsou zábavní a fajn. Hraní na housle zbožňuju a neumím si představit život bez nich. Houslemi se chci živit, nebo aspoň zabývat celý život.

Jak ses dostal k hudebnímu nástroji?

Filip Kunc – Na flétnu hraju, protože jsem chtěl umět hrát na nějaký hudební nástroj a kupovat drahou trumpetu, klarinet nebo violoncello a potom zjistit, že mne to nebaví, to by byl holý nerozum, tak jsem to zkraje na flétnu nejdříve jen tak zkusil a pak jsem u ní už zůstal, vlastně až dodnes.

Jakou roli hraje v tvém životě ... JÍDLO – Adam Haas

Jídlo, to je pro mne něco jako ostatní Vánoce. Ale pozor, jídlo musí být chutné. Nejraději mám maso. Je pro mne důležité i jinak, než že mi chutná. Když jsem ve stresu, nejrychleji jej zažene právě maso. Chtěl bych se stát kuchařem. Rád jídlo tvořím, jsem rád v kuchyni. Hodně rád mám ostrá jídla. Vždy, když si dělám předkrm, použiji čili něco něco ostrého. Občas se neváhám přiučit a inspirovat i na internetu. Ve škole chodím i do kroužku vaření, kde se taky občas něco přiučím.

